

UTASSY JÓZSEF

Négy tanka

*Ingyen a napsfény.
Ingyen a miriád rügy.
Ingyen a szél is.
Drága csak a hit, a hit:
hétfőtől vasárnapig.*

*

*Az egek vásznát
fecskék ollózzák széjjel.
Alkonyul, ké kell.
Legurul a Karancs nagy
hátáról a narancs Nap.*

*

*Az erdő sárga
szemaforja pirosra
vált, megálljt jelez.
Vissza is hőköl a nyár,
és ördögszekérre száll.*

*

*Kavarog a hó.
Az utcákat söprik a
boszorkányszelek.
Medve szuszog aléltn,
álmában is nagy tél van.*

Őszi haikuk

Piros gyömolcsős.
Csendes fény, lágy szél, puha.
Hull a mandula.

*

Lombriadalom.
Megtizedeli a szél
a leveleket.

*

Avarfüst lombol.
Ím, a fák arcán gúny ül,
ördögi fintor.

*

Zúdul a dara.
Ezüstöz erdőt, mezőt
a dér, zúzmara.

*

A fehér csendben
mókusod alatt, fenyves,
ág roppan, recsen.

*

Víjjog a vércse.
Csőrén vacog, didereg
egy cinkevércsepp.

*

És hogy ne alhass,
kereng álmaid fölött
a szirti nagy sas.

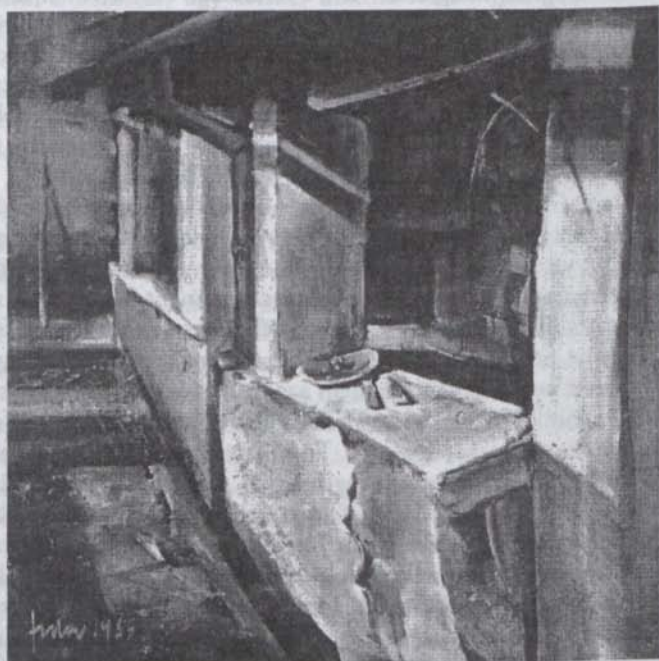
Bús

Szeptember aranya,
vénesszonyok nyara,
lomb hóhéra, piros szél –
elnézem, hogy pörög,
hogyan perren a levél:
ősz jön, bűz, rothadás.
Csak szürcsölj, kis darázs
bús poharam peremén!

Tékozló fiú

Három falu gyermeke,
hét falu rosszza
elibéd térdelhet-e,
ha már a fényes szél
hátán hazahozta,
és az utat, hű társát,
egész a vén küszöbig
beарanyozta?!

Elherdálta kincseit,
eltékozlta,
rajta Isten sem segít,
hisz gyermekekörát is
világgá dalolta,
most keresi, nincs sehol,
áll a faluja fölött,
sír - - - kirabolva.

A MAGÁNY ELSŐ NYARA